

Duchowe podstawy święta Daśara

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 6 października 1992 r.
w Prasanthi Nilajam

Bóg stworzył cały wszechświat z prawdy. Prawda przenika wszystko. Zrozumcie, że na tym świecie nie ma nic, co nie opierałoby się na prawdzie i że wszystko zbudowane jest z suddha sattwy – boskiej esencji. Człowiek o tym fakcie zapomniał. Człowiek wyłonił się z Madhawy (boskości). Maja (iluzja), przez którą cierpi, to nic innego jak zapomnienie o prawdzie. Prawdziwa istota ludzka nie może cierpieć z powodu tej iluzji.

Ucieleśnienia boskiej miłości! Człowieczeństwo nierozzerwalnie związane jest z boskością, nie jest od niej oddzielone. Ta sama atma przebywa we wszystkich żywych istotach.

Ciało składa się z różnych narządów, takich jak ręce, nogi, oczy, nos, usta, uszy itd. Stanowią one integralne części ciała. Istnieje bliski związek pomiędzy tymi narządami a sariri (wewnętrznym mieszkańcem) ciała. Dźiwatma jest mieszkańcem. Narządy tworzą ciało. Związek pomiędzy mieszkańcem a ciałem jest bardzo bliski. Wszystkie kończyny i narządy należą do jednostki. Zatem wewnętrzny mieszkaniec nie może darzyć nienawiścią żadnego narządu. Sariri nie może czuć się szczęśliwy, kiedy jakaś część ciała cierpi, ponieważ wszystkie członki należą do niego i ich doświadczenia również są jego.

Podobnie, Wisznu przenika cały kosmos, który jest jego ciałem. Wszystkie rzeczy we wszechświecie są członkami ciała Wisznu. Zatem nikt nie powinien odczuwać awersji do czegokolwiek we wszechświecie. Nie powinniście nikogo nienawidzić, ponieważ ta sama boskość obecna jest w was i we wszystkim w kosmosie.

Wszechświat posiada trzy formy: grubą, subtelną i przyczynową. Wszechświat materialny reprezentuje formę grubą. Formę subtelną stanowi umysł, a bardziej subtelna niż umysł jest atma.

Pięć koszy, czyli wewnętrznych powłok

Istota ludzka posiada pięć powłok (koszy). Można je pogrupować w trzy części. Część gruba to annamaja kosza (ciało). Część subtelna składa się z pranamaja koszy (powłoki energii życia), manomaja koszy (powłoki umysłu) i widźnianamaja koszy (powłoki intelektu). Część przyczynowa to anandamaja kosza (powłoka błogości). Nawet ta ostatnia nie reprezentuje sobą absolutnej błogości, ponieważ istnieje wyższy byt ponad anandamaja koszą. Jest on znany jako mahakarana lub ciało superprzyczynowe. Jest to zasada atmy.

Ponieważ każda indywidualna dusza posiada wymienione trzy ciała, nazywa się ją tripurasundari. Każda ludzka istota ma te tripury (trzy miasta), czyli ciało, umysł i serce. Ponieważ element prakriti, mający naturę żeńską, jest w największej mierze obecny w ciele, określa się go jako sundari (piękna panna).

Duchowa prawda Nawaratri

Podczas święta Nawaratri wielbi się tripurasundari. Tak się nieszczęśliwie składa, że od wieków ludzie przestrzegają jedynie zewnętrznych rytuałów, ale nie rozumieją ich wewnętrznego znaczenia. Cały wszechświat jest świątynią. Pan przenika kosmos. Prakriti (natura) przekazuje

duchową prawdę o Nawaratri. Przez duchową praktykę urzeczywistnijcie miłość Sai. Tylko drogą sadhany można osiągnąć Pana. Sadhana nie polega na adorowaniu Boga w wybranym miejscu lub w wybranej postaci. To kontemplowanie Boga we wszystkim, co robicie i w każdym miejscu, gdzie przebywacie. Mogą pojawić się wątpliwości, czy to w ogóle jest możliwe. Odpowiedź jest taka: jest to możliwe, gdy poświęcicie wszelkie czynności Bogu.

W czasie święta Nawaratri przeprowadza się ceremonię wielbienia zwaną angarpa pudzą. Polega ona na tym, że wszystkie części ciała ofiarowuje się Bogu w duchu poddania – śaranagati. Poddanie oznacza ofiarowanie wszystkiego Bogu i odrzucenie idei, że jest się oddzielonym od Boga. Nie może być prawdziwego poddania, jeśli obecne jest poczucie oddzielenia. Niezbędne jest przekonanie, że ten sam Bóg zamieszkuje wszystkie żywe istoty – *Eko wasi sarwabhuta antaratma*.

Prawdziwe znaczenie angarpa pudży

Podczas wykonywania angarpa pudży pojawia się pewien element samooszukiwania. Kiedy wielbiciel mówi „netram samarpajami” (ofiaruję moje oczy Panu), a składa w ofierze jedynie kwiat, pozwala sobie na rodzaj oszustwa. Przecież powinien powiedzieć, że ofiaruje kwiat. Faktycznie mantry takie jak „netram samarpajami” mają na celu wskazanie, że należy używać oczu wyłącznie do widzenia Boga. Prawdziwym znaczeniem tej mantry jest dostrzeżenie boskości we wszystkim, co widzicie lub czynicie.

Tak więc w istocie angarpa pudża polega na wyznaniu, że ofiarujecie wszystkie członki ciała w służbie Panu. To znaczy, że każdą czynność, jaką wykonujecie, powinniście przemienić w ofiarę złożoną Bogu. Obecnie wśród wielbicieli szaleje egoizm i kochają oni Boga nie dla Boga, a jedynie dla spełnienia swoich samolubnych pragnień. Dopóki w człowieku dominuje egoizm, nie zrozumie on Boga.

Święto Nawaratri powinno być okazją do sprawdzenia własnej natury, czy jest ona ludzka, zwierzęca czy demoniczna, a następnie do podjęcia wysiłku w celu transformacji zwierzęcej natury w ludzką, a ludzkiej natury – w boską. Mądrości nie można pozyskać z zewnątrz. Można ją zdobyć wykonując wewnętrzną praktykę duchową.

Z dyskursu wygłoszonego w święto Widżajadaśami w Prasanthi Nilajam.

Tłum. Jacek Rzeźnikowski

Źródło: <http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume25/sss25-35.pdf>